

Sygn. akt II K 362/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17/02/2023 r.

Sąd Rejonowy w Chełmnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia Agata Makowska - Boniecka

Protokolant - st. M. R.

przy udziale Prokuratora – asesora M. A.

po rozpoznaniu w dniu 17/02/2023 r.

sprawy:

J. L. (1)

s. G. i R. z domu D.

ur. (...) w Ś.

oskarżonego o to, że:

w dniu 3 września 2022 roku w Z. na drodze publicznej w stanie nietrzeźwości określonym w wyniku badania A. na 0,78 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował samochodem osobowym marki F. (...) nr rej. (...),

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk.

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **J. L. (1)** za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, stanowiącego występki z art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata,

III. na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k. zobowiązuje oskarżonego do powstrzymania się od nadużywania alkoholu,

IV. na podstawie art. 43a § 2 k.k. zobowiązuje oskarżonego do zapłaty świadczenia pieniężnego w kwocie 5.000 (pięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej,

V. na podstawie art. 42 § 2 k.k. i art. 43 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat,

VI. na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet środka karnego orzeczonego w punkcie V wyroku zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy od dnia 5 września 2022 r. przyjmując, iż jeden dzień zatrzymania prawa jazdy równa się jednemu dniowi zakazu prowadzenia pojazdów,

VII. wymierza oskarżonemu opłatę sądową w kwocie 120,- zł (sto dwadzieścia złotych) i obciąża go wydatkami postępowania w kwocie 70,- zł (siedemdziesiąt złotych).

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 362/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	J. L. (1)	w dniu 3 września 2022 roku w Z. na drodze publicznej w stanie nietrzeźwości określonym w wyniku badania A. na 0,78 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował samochodem osobowym marki F. (...) nr	

		rej. (...), tj. przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 3 września 2022 r. J. L. (1) w swoim domu w P. wspólnie z kolegą M. W. (1) spożywał alkohol w postaci wódki. Wpadli na pomysł, aby przejechać się do T. na imprezę. Około godziny 23:00 J. L. (1) prowadził swój pojazd marki F. (...) nr rej. (...), a M. W. (1) siedział w pojeździe po stronie pasażera. W pewnym momencie na drodze krajowej nr (...), w okolicy skrzyżowania z drogą prowadzącą do P. w miejscowości Z. (okolice F.) J. L. (1) prowadząc pojazd stracił kontrolę nad pojazdem i wjechał na pole. Wypadający z drogi pojazd zauważyła świadek M. F. (1) i zawiadomiła Policję.</p> <p>Po przybyciu na miejsce funkcjonariuszy Policji J. L. (1) nie chciał udzielić informacji o osobie, która kierowała pojazdem, twierdził że autem kierował jego kolega, który uciekł z miejsca zdarzenia. Negował, aby to on kierował pojazdem stanowiącym jego własność. W związku z tym zatrzymano zarówno kierowcę, jak i jego pasażera, który w wyniku zaistniałej kolizji odniósł</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. wyjaśnienia oskarż. 2. Zeznania świadka M. F. 3. Zeznania świadka M. W. 4. Protokół badania stanu trzeźwości wraz ze świadectwem wzorcowania 5. Protokół oględzin i szkic 6. notatka urzędowa 7. protokoły zatrzymania 8. materiał poglądowy 	<p>30-31, 115v</p> <p>20-21</p> <p>26-27</p> <p>4-7</p> <p>16-18</p> <p>2</p> <p>8, 14</p> <p>47-54,</p> <p>56-61</p>	

<p>również drobne obrażenia głowy. Do momentu wypadnięcia z drogi oskarżony przejechał ok. 19 km, do T. miał jeszcze przejechać ok. 30 km.</p> <p>Wynik urządzenia pomiarowego wykazał, że oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości określonym w wyniku badania o godz. 23:49 A. na 0,78 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (drugie badanie o godz. 0:39 – 0,74 mg/l).</p>			
<p>J. L. (1) ur. (...), jest rozwiedziony, na utrzymaniu ma dwoje małoletnich dzieci w wieku (...) lat, o wykształceniu (...), z zawodu – (...), utrzymuje się z zasiłku dla bezrobotnych ok. 1304 zł miesięcznie, posiada nieruchomość – działkę zabudowaną budynkiem mieszkalnym, nie był karany sędownie. Oskarżony wcześniej pracował jako kierowca, cieszył się dobrą opinią pracodawcy. Posiada zobowiązania kredytowe.</p>	<p>9. Dane o karalności</p> <p>10. decyzja PUP</p> <p>11. opinie na temat pracownika</p> <p>12. harmonogram spłaty pożyczki</p> <p>13. historia rachunku</p> <p>14. wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>66-67, 78-79</p> <p>95</p> <p>96-97</p> <p>98-100</p> <p>101-114</p> <p>j.w.</p>	
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1	Ad. 1-14	Przy ustaleniu stanu faktycznego Sąd uwzględnił wyjaśnienia oskarżonego i zeznania świadków w zakresie opisanego przez nich przebiegu zdarzenia, gdyż są one zgodne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym w postaci dokumentów, takich jak protokół użycia A. wraz ze świadectwem wzorcowania, informacji o karalności, informacji o dochodach i in.. Zeznania świadków były ze sobą zbieżne, logiczne, a oskarżony nie kwestionował żadnego z ich twierzeń. Sąd uwzględnił dokumenty zgromadzone w sprawie, nie znajdując podstaw dla podważenia waloru ich wiarygodności, albowiem wystawione zostały one przez osoby lub instytucje do tego uprawnione z zachowaniem	

		przewidzianych ku temu procedur, a ich treść nie była w toku postępowania kwestionowana przez strony.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	J. L. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgodnie z art. 178 § 1 k.k. kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w			

<p>ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.</p>			
	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			
	<p>3.5. Uniewinnienie</p>		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. L. (1)	I - V	I - V	<p>W konsekwencji uznania J. L. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, Sąd wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>Przepis art. 53 k.k. stanowi, że sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.</p> <p>Wymierzając karę sąd</p>

uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciążących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie po jego popełnieniu. Przy tym, okoliczności wpływające na wymiar kary uwzględnia się tylko co do osoby, której dotyczą.

Do okoliczności łagodzących Sąd zaliczył przyznanie się oskarżonego do winy oraz wcześniejszą niekaralność.

Do okoliczności obciążających należało zaliczyć:

- wysoki stopień nietrzeźwości - stan upojenia alkoholowego (0,78 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, co daje ponad 1,5 promila), przy faktycznym upośledzeniu zdolności psychomotorycznych do prowadzenia pojazdu, o czym świadczy wypadnięcie z drogi,

- kierowanie samochodem bezpośrednio po spożyciu tj. tego samego dnia, z pełną świadomością nietrzeźwości,

- prowadzenie pojazdu na stosunkowo ruchliwej drodze, jaką jest droga krajowa nr (...), nawet w porze wieczornej,

- sprowadzenie realnego niebezpieczeństwa dla innych uczestników ruchu polegające na utracie panowania nad pojazdem i wypadnięcie z drogi, odniesienie lekkich obrażeń głowy przez pasażera, widocznych na zdjęciach,

- przejechanie znacznego odcinka drogi (ponad 19 km), przy planowaniu dojechania aż do T. (jeszcze ok. 30 km),

- sposób zachowania się sprawcy bezpośrednio po popełnieniu przestępstwa (usiłowanie zrzucenia winy na kolegę, negowanie faktu prowadzenia pojazdu).

Natomiast sytuacja rodzinna oskarżonego (stan psychiczny po ciężkim rozwodzie z żoną) nie mogła stanowić okoliczności łagodzącej, gdyż czyn oskarżonego nie był nagły, podyktowany jakimś afektem. Po prostu upił się z kolegą i postanowił się zabawić. Po wejściu do samochodu miał mnóstwo czasu, by zaniechać dalszej jazdy, ale jego pijacki wybryk został zakończony dopiero utratą panowania nad pojazdem, wypadnięciem z drogi. Gdyby nie

reakcja osoby postronnej i zawiadomienie Policji przez M. F. być może uszłoby mu to „na sucho”.

Zgodnie z przepisem art. 69 § 1 i § 2 k.k. Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia celów kary, w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Zawieszając wykonanie kary Sąd bierze pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie po popełnieniu przestępstwa. Zdaniem Sądu oskarżony zasłużył na dobrodziejstwo warunkowego zawieszenie wykonania kary, nie jest bowiem sprawcą na tyle zdemoralizowanym, by konieczna była jego izolacja w zakładzie karnym.

Sąd wyznaczył oskarżonemu 2-letni okres próby. W ocenie Sądu okres ten pozwoli na prawidłową i rzetelną ocenę pozytywnej prognozy kryminologicznej oskarżonego.

Sąd orzekając najsurowszą z kar przewidzianą przepisem art. 178a § 1 k.k. (oczywiście z warunkowym zawieszeniem jej wykonania) miał na uwadze, że w rzeczywistości taka kara będzie dla oskarżonego mniej dolegliwa niż kara ograniczenia wolności, która kolidowałaby z koniecznością podjęcia pracy zarobkowej celem wywiązania się przez J. L. z jego zobowiązań kredytowych i alimentacyjnych oraz z koniecznością sprawowania osobistej opieki nad synem. Jednocześnie mając na uwadze sytuację finansową oskarżonego (niskie zarobki, wysokie zobowiązania, konieczność orzeczenia świadczenia pieniężnego na rzecz (...)) niecelowe było orzekanie w stosunku do niego kary grzywny.

W związku z warunkowym zawieszeniem wykonania kary wobec oskarżonego Sąd zobowiązał go także do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu, uznając że nadużywanie alkoholu z pewnością nie pomoże we właściwym zachowaniu oskarżonego, a także biorąc pod uwagę, że właśnie pod jego wpływem popełnił przestępstwo (art. 72 § 1 pkt 5 k.k.)

Mając na uwadze treść art. 42 § 2 kk orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w przedmiotowej sprawie było obligatoryjne. Najtrudniejszą kwestią był wymiar środka karnego. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 24 kwietnia 1982 roku (sygn. akt V KRN 106/82, OSNPG 82/9-9/108) ratio legis zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych polega na tym, by osoby nieprzestrzegające zasad bezpieczeństwa, zagrażające bezpieczeństwu ruchu czy to z braku wyobraźni, czy z braku poczucia odpowiedzialności – z ruchu tego wyłączyć, gdyż jest to najskuteczniejszy sposób wzmożenia bezpieczeństwa na drogach.

Problem polega na tym, iż w danej, konkretnej sprawie Sąd musi rozważyć, jaki okres zakazu jest właściwy. Trudno jednak przyjmować jakiś matematyczny wzór przeliczając stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu na lata zakazu, pomijając oczywiste różnice, dotyczące cech indywidualizujących poszczególnych sprawców tego typu przestępstw. Jedyne sposobem prawidłowego wymiaru zakazu jest prześledzenie

zasad z art. 53 kk. Sąd doszedł do przekonania, że mimo przewagi okoliczności obciążających oskarżony powinien być wykluczony z ruchu drogowego jako kierowca na okres 3 lat (czyli minimalny), gdyż orzeczenie zakazu w większym zakresie byłoby zdecydowanie nadmierną represją w stosunku do oskarżonego, który już na skutek popełnionego czynu poniósł jego negatywne konsekwencje w postaci niemożności podjęcia pracy w preferowanym zawodzie jako kierowca.

Sąd zważył okoliczności podniesione przez obronę, a mianowicie fakt, że pozbawienie oskarżonego prawa jazdy wszystkich kategorii pozbawi go faktycznej możliwości zarobkowania w wybranym zawodzie. Należało mieć jednak na uwadze, że to nie na skutek zatrzymania prawa jazdy oskarżony stracił pracę jako kierowca, ale z uwagi na wcześniejszą sytuację rodzinną zrezygnował z tej pracy i jakoś musiał się na rynku zatrudnienia odnaleźć.

Na podstawie art. 43a § 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5.000,- zł,

			czyli minimalnej, mając na uwadze wcześniejsze rozważania dotyczące trudnej sytuacji finansowej oskarżonego.
5. INNE ROZSTRZYGNIECIA ZAWARTE W WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. L. (1)	VI	VI	Sąd na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy. Prawo jazdy zatrzymano oskarżonemu postanowieniem Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Chełmnie z dnia 9 września 2022 r. (k. 45).
6. INNE ZAGADNIENIA			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie</p>			

takiej instytucji przez stronę	
<p>Oskarżony wnosil o warunkowe umorzenie postępowania karnego.</p> <p>Pomimo iż formalnie nie było większości przeszkód do warunkowego umorzenia postępowania wobec oskarżonego (okoliczności popełnienia czynu nie budzą wątpliwości, a sprawca jest niekarany za przestępstwo umyślne, zagrożenie karą do 5 lat pozbawienia wolności), to jednak w ocenie Sądu nie sposób było uznać, że wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne. Sąd miał bowiem na uwadze okoliczności przytoczone we wcześniejszej części uzasadnienia, a mianowicie:</p> <ul style="list-style-type: none">- wysokie stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego, świadomość stanu nietrzeźwości, prowadzenie pojazdu bezpośrednio po spożyciu znacznej ilości wysokoprocentowego alkoholu,- zamiar dojechania do T. (ok. 50 km od P.) w błahym celu (na imprezę),- brak przyznania do kierowania pojazdem Policji, usiłowanie zrzucenia winy na kolegę, przez co M. W. również został zatrzymany do wyjaśnienia,	

<p>- jazda nocą, przy siłą rzeczy ograniczonej widoczności, po ruchliwej drodze krajowej,</p> <p>- istotne zagrożenie dla innych uczestników ruchu (utrata kontroli nad pojazdem), realne wobec przewożonego pasażera.</p>		
7. KOSZTY PROCESU		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>VII</p>	<p>O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. i art. 627 k.p.k. Dlatego Sąd wymierzył oskarżonemu opłatę w kwocie 120 zł na podstawie art. 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 roku Nr 49 poz. 223 ze zm.) i obciążył go wydatkami postępowania, w kwocie 70 zł.</p> <p>W sprawie nie ustalono żadnych okoliczności, mogących stanowić przesłankę do zwolnienia oskarżonego od kosztów sądowych, koszty te nie są bowiem wysokie, oskarżony jest osobą zdrową, w wieku produkcyjnym, zdolną do wykonywania pracy zarobkowej.</p>	
8. PODPIS		